

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Claus Larsen-Jensen som ordfører.

Claus Larsen-Jensen (S):

Socialdemokraterne finder det prisværdigt, at Enhedslisten med en stribe forslag forsøger at bidrage til at styrke demokratiet og åbenheden i EU-samarbejdet. Men vi finder samtidig også, at Enhedslisten er alt for uambitiøs.

Vi deler overordnet de målsætninger, man har med sine beslutningsforslag, men vi finder alligevel, at beslutningsforslagene er for løsrevne fra det samlede behov for en reform af Unionsstraktaten, af EU's alt for mange uigennemskuelige beslutningsmetoder og arbejdsmetoder, og vi finder også forslagene for løsrevne fra behovet for en samlet reform af de nationale parlamenters rolle i beslutningerne om europapolitikken, som vi jo under det danske EU-formandskab gennem Folketingets Europaudvalg har igangsat i COSAC med europaudvalgene i parlamenterne i de 15 EU-lande og i de 13 ansøgerlande.

Kl. 16.00

Det danske reformforslag skal udfylde de muligheder, den nuværende Amsterdamtraktat giver de nationale parlamenter, og samtidig være med til at udstikke retningen for de nationale parlamenters rolle i den ny forfatningstraktat for EU, som diskuteres netop nu i Det Europæiske Konvent.

Endelig er beslutningsforslagene for løsrevet fra behovet for en samlet fornyelse af Folketingets måde at håndtere dansk europapolitik på, så både Folketingets Europaudvalg, fagudvalgene samt Folketinget, forstået som salen her, som helhed spiller en langt tidligere og mere aktiv rolle i udformningen af Danmarks europapolitik. Derfor vil vi henvise Enhedslistens forslag til at indgå i dette arbejde som bidrag frem for at sige ja til beslutningsforslagene som løsrevne beslutninger.

Jeg vil derfor i min ordførertale koncentrere mig om at pege på, hvad der efter vores mening bør ske af større sammenhængende fornyelser for at opnå øget demokrati og åbenhed i europapolitikken på nationalt og europæisk niveau.

For det første: Inden for Amsterdamtraktatens rammer skal det danske reformforslag af de nationale parlamenters rolle i europapolitikken færdiggøres. Det betyder f.eks. vedtagelse af de fælles minimumsregler; de såkaldte Københavnerretningslinjer for de nationale regeringers inddragelse af og samarbejde med nationale

parlamenter om europapolitikken skal gennemføres.

Flertalsafgørelser skal gennemføres i COSAC i stedet for enstemmighed. COSAC-samarbejdet skal udstrækkes til at blive et bredere interparlamentarisk samarbejde for såvel europaudvalgene som fagudvalgene. Parlamentsformandskonferencen kommer til at udgøre en samlende helhed for de nationale parlamenter. Vi skal arbejde for etablering af det fælles sekretariat for COSAC i Bruxelles.

Vi skal styrke det politiske, administrative og informationsmæssige samarbejde mellem de nationale parlamenter i EU, og der skal ske en styrkelse af de nationale parlamenters rolle i forhold til subsidiaritets- og proportionalitetsprincipperne eller nærhedsprincippet. Denne styrkelse af de nationale parlamenters rolle i alle lande samt øget fælles samarbejde vil styrke den demokratiske forankring af europapolitikken i de enkelte lande og følge deres demokratiske tradition.

For det andet skal dette reformforslag følges op, for det falder i god tråd med konventets arbejdsgruppes synspunkter om de nationale parlamenters rolle i fremtidens EU. Tankegangen for det danske reformforslag og konventets arbejdsgruppe om nationale parlamenter skal skrives ind i en ny forfatningstraktat.

For det tredje bør der ske en kraftig forenkling og samling af de mange EU-traktater til en samlet forfatningstraktat, hvor formål, værdier, kompetencer, samarbejdsområder og -former gøres klare. Denne første del skal suppleres af en anden del med alt det tekniske, juridiske og detaljerede.

Samlet skal det rydde op i uoverskueligheden og lukketheden i EU-samarbejdet, bl.a. med forslag om klare mål og principper for EU-samarbejdet, langt færre uigennemskuelige beslutningsprocesser, hvilket betyder, at flertalsafgørelser bør være normen, en klar arbejds- og kompetencefordeling og større åbenhed i hele beslutningsprocessen. Det betyder bl.a. åbne ministerrådsmøder, når ministre lovgiver.

Der skal ses på den fælles beslutningsprocedure mellem Europa-Parlamentet og Rådet, herunder både den om åbenhed og de nationale parlamenters indflydelse fra starten af i den europæiske lovgivningsproces. De mange former for EU-beslutninger skal begrænses til langt færre, til EU-love, rammelove eller direktiver, som det hedder i dag, beslutninger, henstillinger osv. En ny forfatningstraktat skal rydde op og